

5 ΙΟΥΛΙΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ. (†1000)

Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν δ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῶσαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ

ὕψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ς', καὶ τοῦ Μηναίου γ' εἰς δ'.

Ἦχος Γα ϕ

K ^{Nη} ^{Γα}
υ ρι ι ε ε κε ε ε κρα ξα α προ ο ος

σε ε ει σα α α α α κου ου σο ο ον ου ^{Πα}ει

σα α κου σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ι ι ε ε ^{Κε}Κυ

ρι ε ε κε ε ε κρα α α ξα α προ ο ος

σε ει σα α α α κου σο ον μου ου προσχες τη φω

νη η η η η της δε ε η η σε ω ω ως μου ου

εν τω κε κρα γε ε ε ναι με ε προ ο ος σε ει

σα α κου σον μϝ ϝ Κυ υ ρι ι ε

Κ α τευ θυν θη η τω η η προ ο σευ χη η η η

μου ως θυ μι α α μα α α ε ε νω ω πι ο

ο ο ο ον σου ε πα ρσις τω ω ω ω ν χει ει ρω

ω ω ν μου θυ σι ι ι α α ε σπε ε ρι ι ι

νη ει σα α κου σον μου Κυ υ ρι ι ε

Ἡ Στιχολογία. ^χ

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και

θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γος πο

νη ρι ι ι ας του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν

α μαρ τι αις

Σ υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι αν

και ου μη συν δι α α σω με τα των ε κλε κτων

αυτων

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ

ξει με ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι ι αις αυ των κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ε ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την ψυ χην μου

Φ^{Γα} υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν

Π^{Γα} ε σουνται αι εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρ
τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ
θω

Φ^{Γα} ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Ε^{Γα} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω

Ε^{Γα} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μ και
συ εγνωστας τρι βς μ

Ε^{Γα} ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην
ε κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Γα} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε
πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

A^{Γα} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε στιν

ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου

E^{Γα} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει ει πα

συ ει η ελ πι ι ις μου με ρις μου ει εν γη ζων

των

Π^{Γα} ρο σχες προς την δε η σι ι ιν μου ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα

P^{Γα} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου του ε ξο μο

λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου

T^{Γα} ω σω σταυ ρω Χρι στε Σω τηρ θα να του κρα τος

λε λυ υ ται και δι α βο ο λου η πλα α νη κα α τηρ γη

η ται γε νος δε αν θρω πω ων πι στει σω ζο με νον υ

μνον σοι καθ ε κα στην προ σφε ρει ει

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ^χ ^u ^q ^{Πα}
εὐσὺν ἀνὰ πόδωσ

^π ^q
μοι

Π ^{Γα} [♀]
εὐφραίνεται ὑπὸ παντὸς ἀνάστασίν σου

^{Πα} ^π ^q
Κύριε καὶ ὁ παρὰ δεξιὸς παλάτιν ἡνεώκται

^{Γα} [♂] [♀]
πάσα δεξιότης ἀνεύφη μου ἀσεύμνον σοι

^Γ ^u ^q
καθῆκα στήν προσφειρῆ

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε ^χ ^u ^q ^{Πα}
εἰσαάκου

^π ^q
σὺν τῆσ φωνῆσ μου

Δ ^{Γα} [♀]
ὁ ξαζωτοῦ Πατρός καὶ τοῦ Υἱοῦ τὴν δυνάμιν

^{Πα} [♂]
καὶ Πνεύματος ἀγίου ὑμνωτῆν ἐξουσίαν

^{Γα} ^π ^q ^{Πα}
ἀδιαίρετον ἀκτιστόν Θεοτήτα Τρι-

^{Γα} [♂] [♀]
ἀδαμοοσύσιον τὴν βασιλευσάν εἰς αἰ-

^Γ ^u ^q
ῶνα αἰώνος

Ἄλλα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω ἄσπασμα σου προσέχοντα ^u ^χ ^q
εἰς τὴν φωνήν

^{Πα} ^π ^q
τῆσ δεξιῶσ μου

Τ^{Γα} ον σταυρον σου τον τιμιον προσκυνουμεν Χρι
 στε και την αναστασιν σου υμνουμεν και δοξαζο
 ομεν ^{Γα} ^π ^q τω γαρ μωλωπι σου ημεις οι πααντες ι
 ααθηημεν ^Γ ^ζ

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, ^υ ^{q̄} τις υπο

στησεται ^χ ^υ ^{q̄} οτι παρ σοι ο ιλασμος ε εστιν ^π ^q

Υ^{Γα} μνουμετον Σωτηρα τον εκ της Παρθενουσαρ
 κωθεν τα ^π ^q διημασγαρεσταυρωωωθη ^π ^q και
 τητριιτηημεερα ^{Γα} ^π ^q ανεστη δωρουμενος η
 μιν τομεγαεελεεος ^Γ ^ζ

Στίχ. ς'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου ^χ ^υ ^{q̄} ^{Γα} ηλπισεν η ψυχη

μουεπιτοον Κυριον ^{Πα} ^π ^q

Τ^{Γα} οισ εν Αδηκαταβας Χριστος ευηγε λισαα
 το θαρσειτε λεγων νυν νεε νικηηκα ^{Πα} ^{Γα} ^π ^q εγω ει
 μι η αναστασις εγω ημασ αναξω ^υ ^{q̄}

λυ σας θα να του τας πυ λα ας

Προσόμοια τοῦ τοῦ Ὁσίου γ' εἰς δ'.

Ποίοις εὐφημιῶν. Ἦχος Δι-θ

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας
ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ

ρι ον

Π οι οι οι ων ευ φη μι ω ω ων ε ε

ε παι αι αι αι νον προ σε νε εγ κω ω ω

με εν Α α α θα α να σι ι ω τω πε ποι

κιλ με ε ε νω ται αις πρα α α ξε ε ε ε σι

νη και ευ θυ νη με ε νω ω ταις χα α ρι ι ι ι

σιν της θε ο λαμ πα ρς φω το ο χυ σι ι

ας τω ξι ι ι ι φει τω δι α τε εμ νο ον τι

πα α θω ων τα ας ο ο ορ μας τω

στυ υ υ υ λω τω θε ω ρι ι α α Α πα α

στρα απ το ο ο ον τι της εγ κρα τει ει α α

ας τω λυ υ χνω τω εν τη λυ υ χνι ι ι ι ι

α αυ γα α ζον τι ι της ψυ υ χη η ης Θε
 ς ς τα προ στα α αγ μα α α τα τϛ
 ς πα α σι ζω η ην πα ρε ε ε χο ο ο
 ον τος

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
 εκ πα σω ων

των α νο μι ω ω ων αυ του
 πάλιν τὸ

Ποίων εὐφημιῶν ἔπαινον, ...

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν

παν τε ες οι λα α οι
 Π οι οι οι οισ οι ευ τε λει ει εις στε ε
 εμ μα α α α σιν Α θα να α σι ι ι ο ον
 στε ε ψω ω ω μεν λο ο γων τον αι θε ρο δρο ο
 ο μον ι ι ε ε ε ρα α α κα τον ς ρα νο
 φοι οι τω ως αι ρο ο με ε ε ε νον των θε
 ω ρι ω ων πτε ρυ υ ξι θει ει αις τον
 πυ υ υ υ ρ γον της τα πει νω ω σε ε ως το ον

α αρ ρη η η κτον το τει ει ει ει χος της

δι α κρι ι σε ε ως το ο α α σει ει ει στον

της των η θω ων ε ε ευ κο σμι ι ας την σε

μνην ε ευ προ ε πει ει ει αν τον υ περ των τε

ε ε εκ νων α αυ τς ς ς Χρι στο ο ον το

ον Θε ε ε ον εκ δυ σω πς εν τα τον μο ο

νον ε ε ευ σπλα α αγ χνον

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου με νειεις το ο ον αι ω ω να

Ο ο ορ θρος α ει φα νη η ης Ο ο

ο σι ι ι ι ε α νε δει ει χθη η ης

πυ υρ σω ω ω χα α ρι σμα α των τς πα θων

α χλυ υ υ ι τυ υ φλω ω ωτ το ο ο ον τας

ελ κων προς αυ γη ην τη ην α νε ε σπεε ε ε

ρον Πα τερ Α θα να α σι ι ε ε θε ο ο

φρον διο ο ο ο ο περ ως ε παυ ξη η σα αν τα

το ο τα α λα α αν τον ψυ χω ω ω ων
 σε θε ρα πευ τη η ην Χριστος α α νε ε δει ει
 ει ξε των α νι α α τω ω ω ν μω λω ω πων
 ση πε δο να ας ξι ι ι ι ι φει τω των λο ο
 γων τε ε ε μνο ντα και ρω ω σιν σω τη η
 η ρι ι ι ι ον πα ρε χον τα τοις προ σι ς
 ς ς σι ι ι ι σοι

Ἦχος Πα.

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Ω ως ε εν θε ε ο ος η η η ζω η η η σθ
 Δι και παν ι ε ρον σθ ς το ο τε ε ε λος Πα τερ Α
 α α θα να α σι ι ι ι ε εν αυ τω γαρ
 πα σα η τσ ο ο ο ρος πλη θυ υς συ υ υ να α
 χθει ει ει σα ω ως ε βλε ε ψεν α πνσν εν κλι ι ι
 νη η η η η σε ρη η μα α σι γο ε ροις

 α α νε ε ε βο ο ο α δο ος τε ε λε ευ ται

 αι αι ον λο ο γον τοις δε υ λοις σε υ α α γι ι

 ι ι ε δι δα ξον πα κα τα λει πεις τα τε κνα α α

 σε υ Πα α α τερ α ω κτει ει ρα α α ας ως Πα α

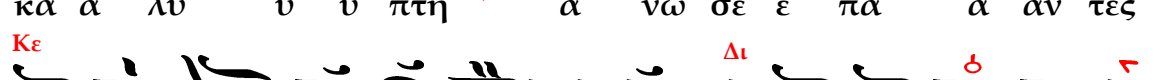
 τηρ ον τως συμ πα θης και αι αι φι λο ο στο ο ο

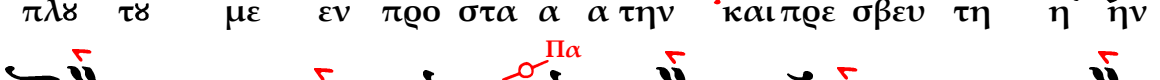
 ορ γος ο μως καν ω ω ω δε τω τα φω ω ω

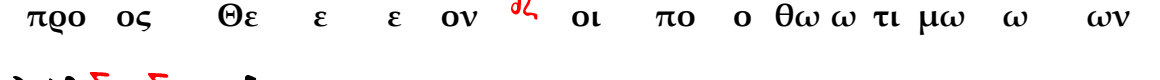
 κα α λυ υ υ πτη α νω σε ε πα α αν τες

 πλδ τδ με εν προ στα α α την και προ σβευ τη η ην

 προ ος θε ε ε ον οι πο ο θω ω τι μω ω ων

 τε ε ε ες σε

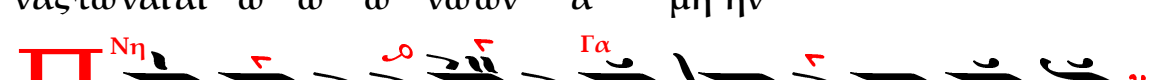
Ἦχος Γα ϕ

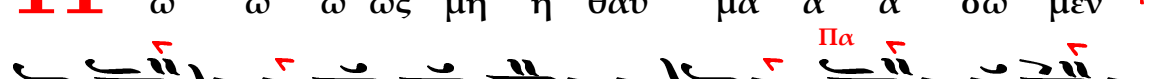
K αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω

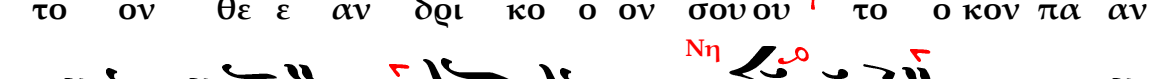
 ναστων αι ω ω ω νων α μη ην

Π ω ω ω ως μη η θαν μα α α σω μεν

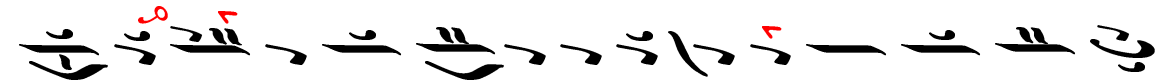

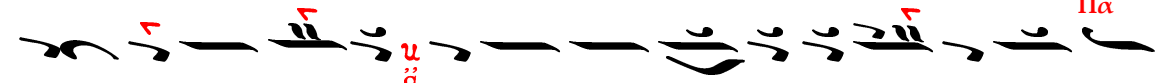
 το ον θε ε αν δρι κο ο ον σουου το ο κον πα αν

 σε ε βα α α σμι ι ι ε ε πει ραν γα αρ α αν

 δρος μη δε ξα με ε ε νη πα να α α μω με

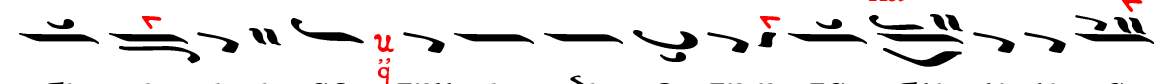

 ε τε κε ες α πα το ο ρα Υι υι υι ο ον εν

 σα α αρ κι ι τον προ αι ω νων εκ Πα α τρος γεν

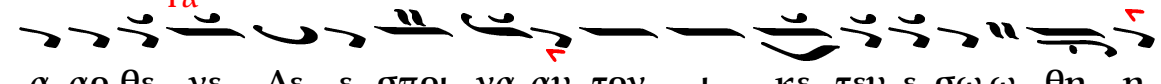

 νη θε ε εν τα α Α α μη η η το ο ο ρα μη

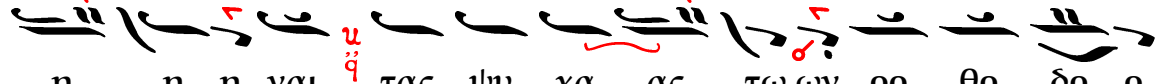

 δα μως υ πο μει να αν τα α τρο ο ο πην η φυρ μο ο

 ο ον η η δι αι ρε σι ιν αλλ ε κα τε ρας ου

 σι ι ι ι ας την ι δι ο τη η τα σω ω ω α

 αν φυ υ λα α α ξα α α αν τα α δι ο Μητρο πα

 α αρ θε νε Δε ε σποι να αυ τον ι κε τευ ε σω θη η

 η η η ναι τας ψυ χα ας τω ν ορ θο δο ο

 ο ξω ως θε ο το ο ο κο ον ο μο ο λο γου ντω ων

 σε ε ε ε

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ι
στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ι ι αις Γι υι ε ε Θε ε Ϸ
Ϸ Ϸ ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο
ο ο κο ο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α

α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ.

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
αν ε νε δυ υ σα το ο ο
* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ

χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Γα ϕ

Ο^{Γα} τω παθειςου Χρι στε α μαυ ρω ω σαστον η λι
^{Πα}
^{Γα}
ι ον^ϕ και τω φω τι της ση ης α να στα σε ως
^ϕ

φαι δρυνας τα συμπαντα προσδεξαι ημων τον εσπε
ρινον υμνον φιλανθρωωπε

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
ὧν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμῆν,

τὸ δὲ Ἀμῆν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν
καιπεριεεζωσαατο

Η ζωοδοχος σου εεγερσις Κυριετην
οικουμενην πασαν εφωτισε και τοιδιονπλαα
σμαφθαρενα νεκααλεσαατο διοτηςκαταραστου
Αδαμαπαλλαγεντες βοωωμεν παντο
δυναμε Κυυριεδοοξαασοι

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην,
ητιςουουσα

λευθησεεται
Η εοςυπαρχωναναλωτοςσαρκιπαα
σχωνηλωωσαιονηκτισιςμηφερουσακρε
μαμενονοραντωφοβωεκλονειτοκαιστε
νουσαυυμνειτηνην μακροθυμιανκατελ

θων εν Α δη δε τρι η με ρος α νε σης ζω
ην τω κο σμω δω ρου με νος και το με γα ε ε
λε ε ος

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε,
εις μα κρο ο

τη τα η με ρων
Ι να το γε νος η μων εκ του θα να του Χρι στε λυ
τρω σης θα να τον υ πη νε ε γκας και τρι η με ρος εκ
νε κ ρων α να στας σε αυ τω συν α νε στη σας τους
σε θε ο ον ε πι γνον τας και κο σμον ε φω τι σας
Κυ υ ρι ε δο ο ξα α σοι

Ἦχος Πα

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Τ ην των Πα τε ρων κα α αλ λο ο νην των
α α σκη των ων το κλε ε ε ε ος τη ην βου υ
σι ιν των ωων θαυ μα α α των και προς θε ον πρε

σβευ την α α α κα ται αι σχυ υ υ υν τον συν δρα

μον τες ω ω φι λε ε ε ε ο ο ο ορ τοι

Πα α σμα τι κοι οισ ε ε εγκω ω μι ι ι οισ υ

μνη σω ω ω μεν λε ε γο ο ο ον τες χαι αι αι αι

ροισ ο τσ μο νη ρος βι ς κα νων και αι χα α α

ρα α κτηρ και τυ πο ος α α α κρι βε ε στα α α

τος χαι αι ροισ φω στη η η η ρ τη λα αυ γε ε στα α

α α τε ο δα δσ χω ων τη ην συμ πα α σαν α ρε

των τοι οισ πυρ σε ευ μα α α σι χαι ροισ τω ων

εν ο δυ υ υ ναις ο με ε γα ας πα α α ρα α κλη

η η τωρ και θερ μο ος προ ο στα α α της τω ων

πε ε ρι στα α τσ με ε ε ε νων συ υ τοι γα

ρσ ςν Α θα να α σι ι ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε μη παυ ση προ σβε ε ευ ων Χρι στω ω ω

τω ω ω Θε ε ω υ περ της ποι οι μνη η ης σσ ς

τα α αυ της και πα αν των πι ι στων των τι

μω ω ω ω ω ν τω ω ω ω ν σθ ^{Πα} την σε βα σμι ον

κοι οι οι μη η η η σιν

Κ ^{Πα} αι νυ υ υ υ ν και αι αι α α ει και εις

τθ θ θς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

νων α α α μην

Ο ^{Πα} ποι η της και Λυ τρω τη ης μου ου Πα να α

γνε ε ^{Πα} Χρι στο ος ο Κυ υ ρι ι ι ος εκ

της σης νη δυ ο ος προ ο ο ε ελ θων ε με

ε εν δυ σα α α α με ε ε ε νος της προ ω

ω η ην κα τα α α ρας τον Α δα αμ η η η λευ θε

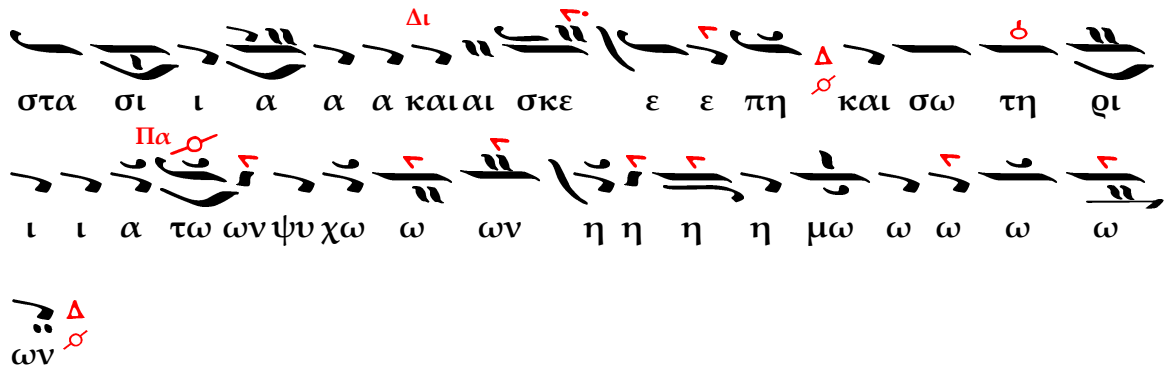
ε ρω ω ω σε δι ο σοι Πα α να α γνε

ως του ου Θε ε ε ου ου ου Μη η τρι ι ι τε και

Πα ρ θε νω ω α λη η θω σ βο ω μεν α α σι ι

ι γη η η τω ως το ο ο ο χαι αι ρε του ου Αγ

γε ε ε ε λου και αι ρε ε Δε σποι οι οι να προ

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδῆ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

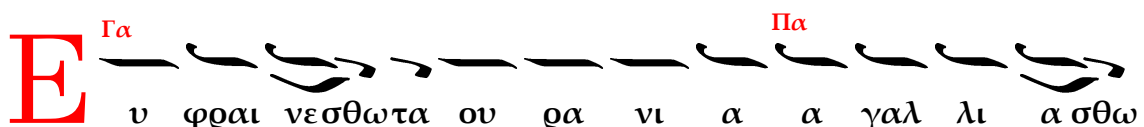
Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Γα ϕ

τα ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα
 χι ο νι αυ του ^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να
 α τω το ον θα α να α τον ^{Γα} πρω το το κος των νε κρων ε γε
 νε το ^{Πα} εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας ^{Πα}
 και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε
 ος ^{Γα}

Δόξα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἦχος ^{Γα} ϕ

^{Γα} Τ ην εν σαρ κι ζω η ην ^{Νη} σκ κα τε πλα α γη σαν ^Α
^{Γα} Α γ γε λων τα γ μα τα α ^{Νη} πως με τα σω ω μα τος ^{Πα} προς α
 ο ρα τς συμ πλο κας ε χω ρη σας πα αν ευ φη η με ^{Πα}
^{Γα} και κα τε τραυ μα τι σα ας ^{Νη} των δαι μο νων τας φα α λα γ
 γας ^Α ο θεν Α θα να σι ι ε ^Α ο Χρι στος σε η μει ψα
^Ν το ^Α πλσ σι αις δω ρε αις δι ο Πα τερ ^{Πα} πρε σβευ ε
 Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χα ας η
 μων ^{Γα}

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σ ^{Γα} ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του
^{Πα} γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Παρθε ε
^{Γα} νε ^π εν τη σαρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι
^{Πα} ος σου και Θε ος η μων ^υ το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα
^{Γα} α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας
^{Νη} ως φι λαν θρω πο ο ος ^{Γα} ^Γ ^ζ
* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια,
ἐὰν δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὦν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων

δυνάμεων ἄσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλέησαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *